

lægning, Kvælning under Isen, Lammelse ved elektrisk Strøm eller ved Eksplosioner, være ønskelig. Men det vilde være uheldigt, om de Fisk, der fordrives eller dræbes, ikke kunde fanges alle, eller ikke alle maatte anvendes; Ophævelse af Afspærringsforbud og Mindstemaal vil derfor have sin Betydning, medens Fiskevandets Forbedring stod paa.

ad § 22. Det vil i Praksis sikkert møde uoverstigelige Vanskeligheder at faa indhentet alle de fiskeriberettigedes Samtykke til, at et Vandløb anerkendes som Forsøgsvand. Det foreslaas derfor, at det skal være tilstrækkeligt, naar Bestyrelsen for en ved den paagældende Strækning værende Regulativ-Fiskeriforening søger om en saadan Anerkendelse.

ad § 24. Det er et gammelt Ønske hos Ferskvandsfiskeriet, at det maatte faa særlige fagkendte Fiskeribetjente.

Flere anselige Fiskevande er nu udlejede til Lystfiskerforeninger, der ofrer ikke saa lidt paa at forbedre Fiskebestanden. I samme Grad som dette sker, skønnes det nødvendigt at føre et effektivt Tilsyn med Fiskevandet, og man ønsker da nogle Steder at kunne ansætte privat lønede Opsynsmænd med samme Myndighed som de Opsynsmænd, der kan ansættes for Vande, for hvilke der er oprettet Fiskeriregulativ. En saadan Ordning vil formentlig kunne være til Gavn for Fiskeriet.

Lønningsbestemmelserne udgaar, da de nu findes i Tjenestemandsløven.

ad ny §. Det vil meget ofte være umuligt at afgøre, hvorledes en — endda oftest skønsmæssigt beregnet — Skade paa Fiskeriet eller paa dettes Fremtidsmuligheder fordeler sig paa de enkelte fiskeriberettigede ved det paagældende Vand. Ødelægges f. Eks. en Vandløbsstrækning, i hvilken Ørreder plejer at lege, er det højst sandsynligt, at de paagældende Lodsejere intet Tab lider derved, idet der muligvis kun i selve Fredningstiden er voksne Ørreder i denne Vandløbsstrækning, medens den paa andre Tider af Aaret ikke rummer madnyttige Ørreder, men kun Ørredæg eller Ørredyngel, som trækker nedefter, inden den naar Mindstemaalet. Men Ødelæggelsen af Vandløbsstrækningen vilde ikke desto mindre betyde et Tab for Fiskeriet, idet Ørredbestanden forringes. Erstatningsbeløbet bør altsaa udredes, men det bør kun udbetales Enkeltpersoner, hvis Tab kan udregnes nogenlunde, hvorimod hele Summen eller Resten af den foreslaas indbetalt til et Fond til Fremme af Ferskvandsfiskeriet. Dette Fond, der skulde sortere under Ministeren for Søfart og Fiskeri, er tænkt anvendt til nyttige Foretagender for Ferskvandsfiskeriet efter Ministerens Bestemmelse, men efter Ferskvandsfiskeriforeningens Indstilling. Til dette Fond kunde da foruden Erstatninger indbetales Bøder og Konfiskationsbeløb, og det vilde være naturligt, at ikke blot Ferskvandsfiskeriløven, men ogsaa andre Love omhandlende de ferske Vande kom i Betragtning her. Hvor der er oprettet Regulativ for Fiskeriet i et Vand, har dettes Kasse formentlig som Regel et vist Krav paa at faa de paagældende Beløb.

ad § 25. Bøderne for Overtrædelse af Ferskvandsfiskeriløven synes altfor lave til at yde det legitime Fiskeri nogen effektiv Beskyttelse; navnlig bør efter vor Mening Minimumssatserne forhøjes.

ad § 25². Forslaget er en Følge af vort Forslag til ny § efter § 24.

ad § 29. Ogsaa dette Forslag er betinget af vort Forslag under den nye Paragraf. Som Forholdet nu er, vil der ikke kunne kræves Erstatning, fordi en Vandløbsstrækning, hvor Ørrederne yngler, ødelægges, f. Eks. ved Forurening; Følgen har da ogsaa været en omsiggribende Forringelse af Betingelserne for Fiskene og derigennem for Fiskeriet. Det forekommer os nødvendigt, at der maa kunne kræves Erstatning for saavel direkte som indirekte Skade paa Fiskebestanden, og at der tages Hensyn ikke blot til de enkelte fiskeriberettigedes Tab, men ogsaa (og endda i første Række) til det mere almene Tab ved Fiskebestandens Forringelse; uden at saadanne Erstatninger lovhjemles, anser vi det for umuligt at værne Fiskebestanden og Fiskeriet effektivt.

ad § 30. Efter den nuværende Ordlyd forældes det Krav, man har paa, at et nyt Afløb skal sanktioneres. Da der ifølge Sagens Natur let kan hengaa flere Aar, inden det offentlige opdager, at et Anlæg eller en By har forsømt sin Pligt til at faa nye Afløb godkendt af Myndighederne, synes det uheldigt, om en saadan Undladelse skulde blive straffri efter et Aars Forløb.

Med Højagtelse

I Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen, Viborg, den 15. Juni 1929.

P. B. V.

C. Handrup.